

THE EASTERN QUESTION

DANIËL 10 & 11

“En hij zal de tenten van zijn paleis tussen de zeeën opzetten, bij de berg van het heilig sieraad. En hij zal tot zijn einde komen, en geen helper hebben.”

Daniël 11:45

Inhoudsopgave

1. Inleiding	4
2. Daniël hoofdstuk 10 met toelichting	5
3. Daniël hoofdstuk 11 met toelichting	7
4. Daniel 12 vers 1	14
5. De belangrijkste conclusies	14

Inleiding

God is een God van dichtbij. In alle tijden heeft hij laten zien dat Hij in nauw contact met de mensen wil staan. In de hof van Eden sprak God zelf met Adam en Eva en zocht hen dikwijls op. Na de zondeval kon de gevallen mens niet meer op een dergelijke directe manier contact met God hebben. Toch heeft God daarna op diverse manieren nauw contact gehad met mensen, zoals bijvoorbeeld met Henoeh, Noach en Abraham. In latere tijden, toen God een volk op aarde als Zijn volk had uitgekozen, sprak Hij door Zijn profeten. Vandaag de dag beschouwen we de boodschappen van die profeten nog steeds als het Woord van God en zijn deze verzameld in de Bijbel zoals we die kennen.

Maar waarom heeft God de profeten van toen allerlei boodschappen gegeven? In het eerste hoofdstuk van de eerste brief van Petrus staat dat de profeten van toen wel dingen gezegd hebben, maar dat ze die zelf nog niet volledig begrepen. Er staat zelfs dat ze ‘ons dienden en niet zichzelf’. Op een dergelijke wijze staat in 1 Korinthe 10:11 dat de verhalen over het volk van God in de woestijn, zijn opgeschreven als waarschuwing voor de generaties die later zouden komen.

God heeft, naast een verdere verklaring van het lijden en sterven van Christus, en de zaligheid die daarmee tot stand gebracht zou worden, en de waarschuwingen voor Zijn volk in latere tijden, in het bijzonder de boeken Daniël en Openbaring gegeven, vanwege een aantal redenen: (1) het toont aan dat God werkelijk God is, doordat Hij vanaf het begin verkondigd heeft hoe het einde zal zijn, (2) dat aan Gods volk bevestigd wordt dat alles in Gods hand is wanneer de beschreven gebeurtenissen plaatsvinden en (3) dat Gods volk zich kan voorbereiden op deze gebeurtenissen.

In deze brochure zullen we alleen het laatste visioen behandelen, dat begint in hoofdstuk 10, omdat dit het enige letterlijke visioen is. De uitleg kan hierdoor eenvoudig naast de (wereldse) geschiedenis worden gelegd.

Daniël 10 met toelichting

1 In het derde jaar van Kores (534 v. Chr.), koning van Perzië, werd er een woord geopenbaard (*het vierde visioen*) aan Daniël, aan wie de naam Beltsazar gegeven is. Dit woord was waarheid (*betrof een letterlijke uitleg en geen symboliek*) en ging over grote strijd (*letterlijk: de vastgestelde tijd was lang, duidt op de toekomst*). Hij begreep het woord en hij kreeg inzicht in het visioen.

2 In die dagen was ik, Daniël, drie volle weken aan het rouwen (*om inzicht te krijgen in wat Gods volk zou overkomen*).

3 Smakelijk voedsel at ik niet, vlees of wijn kwam niet in mijn mond, en mijzelf zalven deed ik helemaal niet, totdat die drie volle weken voorbij waren (*totdat Daniël bezoek kreeg van de engel na 21 dagen vasten, zie vers 13*).

4 Op de vierentwintigste dag van de eerste maand bevond ik mij aan de oever van de grote rivier, dat is de Tigris (*Hiddèkel, de Syrische naam van de Eufraat*).

5 Ik sloeg mijn ogen op en zag, en zie, er was een Man (*Gabriël*), gekleed in linnen, Zijn heupen omgord met het fijne goud uit Ufaz.

6 Zijn lichaam was als turkoois, Zijn gezicht als het uiterlijk van de bliksem, Zijn ogen als vuurfakkels, Zijn armen en Zijn voeten als de glans van gepolijst koper en het geluid van Zijn woorden als het geluid van een menigte (*Gabriël in zijn heerlijkheid lijkt in grote mate op Jezus in Openbaring 1*).

7 Ik, Daniël, ik alleen zag dat visioen, maar de mannen die bij mij waren, zagen dat visioen niet. Er viel echter een grote verschrikking op hen en zij sloegen op de vlucht om zich te verbergen.

8 Ik echter, ik bleef alleen achter. Toen ik dat grote visioen zag, bleef er in mij geen kracht over. Mijn gezonde uitstraling werd aan mij veranderd in verval (*net als in Daniël 7:28*) en ik had geen kracht meer over.

9 Toen hoorde ik het geluid van Zijn woorden. En toen ik het geluid van Zijn woorden hoorde, viel ik in een diepe slaap op mijn gezicht, en met mijn gezicht op de grond (*gelijk aan hoofdstuk 8:18*).

10 En zie, een hand raakte mij aan en maakte dat ik bevend op mijn handen en knieën steunde.

11 Hij zei tegen mij: Daniël, zeer gewenste man, let op de woorden die ik (*Gabriël*) tot u spreken zal en ga staan waar u stond, want nú (*na 21 dagen*) ben ik tot u gezonden (*door Christus*). Toen hij dat woord tot mij sprak, ging ik bevend staan.

12 Toen zei hij tegen mij: Wees niet bevreesd, Daniël, want vanaf de eerste dag (*3 weken geleden*) dat u zich er met heel uw hart erop toelagde om inzicht te krijgen (*om te weten wat Gods volk zou overkomen*) en om u te verootmoedigen voor het aangezicht van uw God, zijn uw woorden gehoord (*vanaf de eerste dag was zijn gebed gehoord*), en omwille van uw woorden ben ik gekomen.

13 De vorst van het koninkrijk Perzië (*Kores*) stond eenentwintig dagen tegenover mij (*wilde zich niet laten overtuigen om het decreet uit Ezra 1 uit te vaardigen*), maar zie, Michaël (*andere naam voor Jezus, uw vorst in Daniël 10:21*), een van de voornaamste vorsten (*letterlijk: de voornaamste van de vorsten*), kwam om mij te helpen (*feitelijk om af te lossen*) toen ik daar achterbleef (*gestationeerd was, vast stond*) bij de koningen van Perzië.

14 Ik (*Gabriël*) ben gekomen om u inzicht te laten krijgen in wat uw volk (*Gods volk en niet het letterlijke Joodse volk*) in later tijd (*einde van de dagen, ook in Daniël 8:19*), zal overkomen, want er is nog een visioen voor die dagen.

15 Toen hij in deze bewoordingen met mij sprak, hield ik mijn gezicht naar de aarde gericht en verstomde.

16 Maar zie, Iemand, (*Gabriël*) Die leek op de mensenkinderen, raakte mijn lippen aan. Toen opende ik mijn mond en ging spreken. Ik zei tegen Hem Die tegenover mij stond: Mijn Heere (*geen Jahweh of Elohim*), vanwege het visioen hebben mij weëen overvallen, zodat ik geen kracht meer over heb.

17 Hoe kan de knecht van deze mijn Heere dan spreken met U, mijn Heere? Want wat mij betreft, van nu af aan is er geen kracht meer in mij aanwezig en is er geen adem in mij overgebleven (*Daniël is bovennatuurlijk gesterkt*).

18 Toen raakte Hij die het uiterlijk had als van een mens, mij opnieuw aan en Hij versterkte mij.

19 Hij zei: Wees niet bevreesd, zeer gewenste man! Vrede zij u. Wees sterk, ja, wees sterk (*Daniël heeft kracht nodig om deze boodschap te kunnen verdragen*). Terwijl Hij met mij sprak, werd ik versterkt en ik zei: Laat mijn Heere spreken, want U hebt mij versterkt (*Daniël is bereid de boodschap te ontvangen*).

20 Toen zei hij: Weet u waarom ik naar u toe ben gekomen? Nu (*na deze uitleg*) zal ik terugkeren om tegen (*beter: met*) de vorst van Perzië te strijden (*zodat Perzië stand houdt voor zolang God dat bepaald heeft*). En zodra ik vertrokken ben (*de koning van Perzië niet meer bijsta*), zie, dan zal de vorst van Griekenland komen (*zal Perzië overwonnen worden door Griekenland*).

21 Ik zal u echter vertellen wat is opgetekend in het boek van de waarheid (*wat God van tevoren bepaald heeft*) - al maakt niet één zich met mij sterk tegen hen, behalve uw vorst Michaël (*geen van de engelen kan Gabriël helpen met deze moeilijke taak, behalve de Zoon van God*).

Daniël 11 met toelichting

1 En ik (*Gabriël*), ik stond in het eerste jaar van Darius (*538 v. Chr.*), de Mediër, hem terzijde (*moedigde hem aan in zijn gedachten*) als steun en toeverlaat.

2 Nu zal ik u dan de waarheid (*de letterlijke uitleg*) bekendmaken. Zie, er zullen nog drie koningen (*Cambyses, Smerdis en Darius Hystaspes*) in Perzië aan de macht komen, en de vierde (*Xerxes*) zal grotere rijkdom verwerven dan alle anderen. Als hij sterk geworden is door zijn rijkdom, zal hij allen opzetten tegen het koninkrijk Griekenland (*Xerxes trekt op tegen Griekenland, maar verliest*).

3 Daarna (*na dit verlies gaat de profetie over naar de winnaar Griekenland*) zal er een machtige koning (*Alexander de Grote 336-323 v. Chr.*) aan de macht komen, die met grote heerschappij zal heersen en zal handelen naar eigen goeddunken.

4 Zodra hij echter aan de macht komt, zal zijn koninkrijk verbroken worden (*Alexander sterft na 14 jaar op 32-jarige leeftijd*) en opgedeeld worden naar de vier windstreken van de hemel (*rijk valt uiteen in vier gedeelten*), maar niet voor zijn nakomelingen (*maar voor zijn generaals*) en niet overeenkomstig de heerschappij waarmee hij had geheerst (*niet meer zo machtig*), want zijn koninkrijk zal uiteengerukt worden en zal zijn voor anderen dan voor hen.

5 Dan zal de koning van het zuiden (*Ptolemeüs I*) sterk worden, maar een van zijn (*Alexanders*) vorsten (*Seleucus I Nicator*) zal sterker worden dan hij (*Ptolemeüs I*) en heersen. Zijn heerschappij zal een grote heerschappij zijn (*overwint Macedonië en Thracië en bezit drie delen van Alexanders rijk*).

6 Na verloop van jaren zullen zij (*Ptolemeüs I en Seleucus I Nicator*) een verbintenis met elkaar aangaan. De dochter (*Berenice*) van de koning van het zuiden (*Ptolemeüs II*) zal naar de koning van het noorden komen (*Antiochus II*) om een billijke overeenkomst (*huwelijk*) aan te gaan. Zij zal echter geen kracht in haar arm meer over hebben (*invloed van Berenice gaat weg door de terugkeer van Antiochus' eerste vrouw*), en ook hij zal niet standhouden (*Laodice vergiftigt Antiochus*), evenmin zijn arm (*Antiochus' zoon van Berenice wordt gedood*). Zij (*Berenice*) zal overgeleverd worden, evenals zij die haar gebracht hebben (*vele Egyptische dienstmeisjes*), hij die haar verwekt heeft (*die zij verwon: haar zoon*) en hij (*Antiochus II*) die haar in die tijden versterkt heeft.

7 Maar uit de loot van haar wortels (*Berenices broer*) zal er iemand (*Ptolemeüs III Euergetes*) in zijn (*Ptolemeüs II*) plaats aan de macht komen. Hij zal met het leger komen en de vesting (*Syrië*) van de koning van het noorden (*Seleucus II*) binnentrekken, tegen hen optreden en hen onderwerpen.

8 Ook zal hij (*Ptolemeüs III*) hun (*Egyptische*) goden met hun godenbeelden (*die vroeger door Cambyses waren meegenomen*) en met hun kostbare voorwerpen van zilver en goud als buit naar Egypte brengen, en zelf zal hij enige jaren standhouden (*langer leven dan*) tegen de koning van het noorden.

9 Zo zal de koning van het zuiden (*Ptolemeüs III*) in het koninkrijk komen (*van Seleucus II*) en hij (*Ptolemeüs III*) zal weer naar zijn eigen land (*Egypte*) terugkeren.

10 Dan zullen zijn zonen (*Seleucus Ceraunus III en Antiochus Magnus*) zich in de strijd mengen en een menigte grote legers verzamelen. Een van hen (*Antiochus III*) zal snel komen, het land (*Egypte*) overspoelen, doorkruisen en terugkomen, zich in de strijd mengen en tot zijn vesting (*de stad Antiochië, Syrië*) doordringen.

11 De koning van het zuiden (*Ptolemeüs IV Philopater*) zal verbitterd worden. Hij zal uittrekken en tegen hem (*Antiochus III*), de koning van het noorden, oorlog

voeren. Ook die zal een grote menigte (62.000 soldaten, 6000 ruiters en 102 olifanten) op de been brengen, maar die menigte zal in zijn hand worden gegeven (Antiochus III werd verslagen bij de slag van Raphia).

12 Wanneer die menigte zal zijn weggevaagd, zal zijn (Ptolemeüs IV) hart zich verheffen (hij wilde offeren in het Heilige der Heiligen in Jeruzalem). Tienduizenden zal hij neervellen (nam wraak op de Joden in Alexandrië), maar toch zal hij zich niet kunnen versterken (zijn optreden tegen de Joden en de opstand in Egypte verzwakte hem),

13 want de koning van het noorden (Antiochus III), zal terugkomen; hij zal een menigte op de been brengen, groter dan de eerste, en na verloop van tijd, na enkele jaren (na 14 jaar), zal hij snel met een groot leger en met een grote uitrusting komen (vanwege rijkdommen verkregen door overwinningen in het oosten).

14 Ook zullen in die tijden velen (Philip van Macedonië en opstand in Alexandrië) opstaan tegen de koning van het zuiden (de koningszoon Ptolemeüs V, die onder supervisie van Rome stond). En de gewelddadigen (scheurmakers, Romeinen) uit (van) uw volk (de Joden) zullen verheven worden (aan de macht komen) om het visioen (Daniël 8:24) te bevestigen, maar zij (strijders tegen de koning van het zuiden uit het begin van het vers, en niet de Romeinen) zullen struikelen.

15 Dan zal de koning van het noorden (Antiochus III) komen en hij zal een belegeringsdam opwerpen (belegering van Sidon) en versterkte steden (Sidon) innemen. De krachtige armen van het zuiden zullen geen stand houden, ook zijn keurtroepen niet (de drie beste Egyptische generaals). Ja, er zal geen kracht zijn om stand te houden.

16 Hij (Rome) die tegen hem (Antiochus III) optrekt, zal handelen naar eigen goeddunken. Niemand zal tegen hem standhouden. Hij (Rome) zal ook standhouden in het sieraadland (Palestina) en er zal vernietiging in zijn hand zijn (Pompeius brengt grote slachting aan in Jeruzalem en vernietigt de muren).

17 Hij (Julius Caesar) zal zijn zinnen erop zetten om met de kracht van heel zijn koninkrijk te komen (wil de macht over het gehele koninkrijk krijgen, dus ook Egypte), en billijke (de Joden die hem hielpen) voorwaarden (staat niet in het origineel) met zich meebrengen en die ten uitvoer brengen. Hij zal hem een dochter (Cleopatra)

uit de vrouwen geven om het koninkrijk te gronde te richten, maar zij zal niet standhouden (*later met Antonius*), en zij zal voor hem (*Julius Caesar*) niet zijn.

18 Dan zal hij (*Julius Caesar*) zijn zinnen zetten op de kustlanden (*Kimmeriaanse volk*) en hij zal er vele veroveren. Een leider (*Brutus*) zal echter een einde maken aan zijn (*Julius Caesar*) smaad tegen hem (*Brutus*), zonder dat hij zijn smaad aan hem kan vergelden (*Brutus pleegde een aanslag op Julius Caesar*).

19 Ten slotte zal hij (*Julius Caesar*) zijn blik slaan op de vestingen van zijn eigen land (*Rome*), maar hij zal struikelen en ten val komen, en niet meer gevonden worden (*sterft door een aanslag in 44 v. Chr.*).

20 In zijn plaats zal iemand opstaan (*Augustus Caesar*) die een belastinginner het land laat doorkruisen (*het hele rijk moest zich inschrijven, Lukas 2:1*), in koninklijke heerlijkheid (*grote voorspoed van Rome onder Augustus*). Na enige dagen echter zal hij verbroken worden, maar niet door toorn en niet door oorlog (*Augustus stierf vreedzaam op zijn bed in Nole*).

21 In zijn plaats (*Augustus Caesar*) zal er een verachtelijk man opstaan (*Tiberius*). Men zal hem de koninklijke waardigheid niet geven (*kreeg totaal geen respect van het volk*). Maar hij zal komen (*aan de macht komen*) in zorgeloze rust (*geen strijd of opstand*) en het koningschap zal hij grijpen door vleierijen (*deed zich beter voor dan hij was richting de Senaat*).

22 De krachtige armen van de overstroming (*overstromer, Tiberius*) zullen vóór hem weggespoeld worden (*hij zal een kwade dood sterven*) en ze zullen gebroken worden, ook de vorst van het verbond (*Jezus zou sterven tijdens Tiberius' regering*).

23 Want (*verklaring van de vorige verzen*) zodra men (*de Joden*) een verbintenis (*161 v. Chr.*) met hem (*Rome*) is aangegaan, zal hij bedrog plegen. Hij zal oprukken en met weinig volk (*Rome begon klein*) machtig worden.

24 In zorgeloze rust (*zonder strijd*) zal hij (*Rome*) ook in de vruchtbaarste streken van het gewest komen en hij zal doen wat zijn vaderen of voorvaderen niet hebben gedaan: roof, buit en bezittingen zal hij onder hen uitstrooien (*beloning voor overgave*). En tegen (*vanuit*) vestingen (*Rome*) zal hij zijn plannen beramen - maar slechts voor een tijd (*jaar, profetisch = 360 jaren: van 31 v. Chr. - 330*).

25 Ook zal hij (*nog steeds redenerend vanaf 161 v. Chr.: Rome, Augustus Caesar*) zijn kracht en zijn hart opwekken tegen de koning van het zuiden (*Marcus Antonius*), met een groot leger. De koning van het zuiden (*Marcus Antonius*) zal zich dan in de strijd mengen met een uitermate groot en machtig leger (*slag van Actium, 31 v. Chr.*). Hij zal echter geen stand kunnen houden, want men zal plannen (*Cleopatra*) tegen hem (*Antonius*) bedenken.

26 Zij die van zijn gerechten eten (*Cleopatra, Scarpus, generaal*), zullen hem breken (*lieten Antonius in de steek*). Zijn leger zal wegspoelen (*overlopen naar Rome*) en er zullen er velen dodelijk gewond vallen.

27 Het hart van deze twee koningen (*Marcus Antonius en Augustus Caesar*) zal erop gericht zijn om kwaad te doen (*uit op alleenheerschappij*), en aan één tafel zullen zij leugens spreken (*tegen elkaar*). Maar het zal niet gelukken (*Rome zou niet vallen*), want het einde (*van de Roomse macht*) wacht nog tot de vastgestelde tijd (*tot 330 n. Chr. uit vers 24, wanneer Rome zijn zetel verplaatst naar Constantinopel*).

28 En de koning van het noorden (*Augustus Caesar*) zal terugkeren naar zijn land (*Italië, Rome*), met grote bezittingen (*na overwinningen op Egypte*), en zijn hart zal tegen het heilige verbond zijn (*Judea en de Joden*). Hij zal zijn wil ten uitvoer brengen en terugkeren naar zijn land.

29 Op de vastgestelde tijd (*330 n. Chr.*) zal hij (*Rome*) terugkeren en tegen het zuiden (*Egypte*) oprukken, maar het zal niet zijn (*leidde namelijk tot verlies*) zoals de eerste (*overwinning op Egypte*) of zoals de laatste keer (*overwinning op Judea*).

30 Er zullen schepen van de Kittiërs (*Vandalen*) tegen hem (*Romeinen*) komen en hij (*Romeinen*) zal terugschrikken (*de stad Rome komt in handen van barbaren*). Hij zal terugkeren en toornen tegen het heilige verbond (*christelijke leer van de Goten, Herulen en Vandalen*) en hij zal zijn eigen wil ten uitvoer brengen. Hij zal, terwijl hij terugkeert, op hen letten (*een band aangaan*) die het heilig verbond (*de christelijke waarheid*) verlaten (*de kerk van Rome*).

31 Dan zullen er uit hem (*Roomse kerk*) krachtige armen (*strijders*) voortkomen. Die zullen het heiligdom en de vesting (*Rome*) ontheiligen en het steeds terugkerende (*heidens Rome*) offer (*niet in het origineel*) wegnemen (*zetel verplaatsen*

naar Constantinopel) en de verwoestende gruwel (*pauselijk Rome*) opstellen.

32 En hen die goddeloos handelen (*afvalligen*) tegen het verbond, zal hij (*pauselijk Rome*) doen huichelen door vleierijen. Het volk echter, zij die hun God kennen (*Waldenzen, Hugenoten, Albigenzen*), zullen zij grijpen, en zij zullen hun wil ten uitvoer brengen (*hen vervolgen en doden*).

33 De verstandigen onder het volk (*ware christenen*) zullen velen onderwijzen. Zij zullen struikelen door zwaard en vlam, door gevangenschap en beroving (*vervolging tijdens de donkere Middeleeuwen*) - dagen lang (*3½ dag, profetisch = 1260 jaar*).

34 Wanneer zij struikelen (*tijdens de vervolging*), zullen zij (*christenen*) met weinig hulp (*door de Reformatie*) geholpen worden (*bescherming van de waarheid*). Velen zullen zich echter met vleierijen (*onoprecht*) bij hen (*het protestantisme*) voegen.

35 Van de verstandigen zullen er struikelen (*vervolging laait toch weer op*), om hen te louteren, te reinigen en zuiver wit te maken tot de tijd van het einde (*einde pauselijk Rome in 1798*), want het wacht nog tot de vastgestelde tijd (*einde van de 1260 vastgestelde jaren*).

36 Die (*een zeker*) koning (*Frankrijk*) zal handelen (*enige tijd voor 1798*) naar eigen goeddunken (*eigenzinnig*). Hij zal zich verheffen (*Franse Revolutie*) en zich groot maken boven elke god. Hij zal tegen de God der goden (*de God van de Bijbel*) wonderlijke dingen spreken (*totale godsloochening*). Hij zal voorspoedig zijn tot de gramschap (*tegen Gods volk*) voltrokken is (*tot 1798*). Want wat vast besloten is (*verwoestingen door heidens Rome en pauselijk Rome, zie 9:26*), zal gebeuren.

37 En hij (*Frankrijk*) zal niet letten op de goden van zijn vaderen (*christelijke of heidense godsdienst*), en ook niet op het verlangen van de vrouwen (*loochening van het huwelijk*). Hij zal op geen enkele god letten (*godsdienst totaal afgeschaft*), maar zichzelf boven alles groot maken.

38 En hij zal de god van de vestingen (*godin van de rede*) in zijn standplaats eren. Hij zal namelijk de god die zijn vaderen niet gekend hebben, eren met goud, met zilver, met edelgesteente en met kostbaarheden (*sterk verheffen*).

39 Hij zal versterkte vestingen (*belangrijkste functies*) maken samen met een vreemde god (*nieuwe filosofie*). Voor hen die hij zal kennen (*volgers*), zal hij de

eer laten toenemen (*hoge functies*) en hen laten heersen over velen en hij zal het land (*afgepakt van de adel*) uitdelen als beloning (*aan zijn volgers*).

40 Dan zal in de tijd van het einde (1798) de koning van het zuiden (*Egypte*) hem (*Frankrijk, Napoleon*) met de horens stoten (*aanvallen in Alexandrië, maar Napoleon wint*). En de koning van het noorden (*heerser grondgebied Seleucus, Turkije*) zal op hem (*Frankrijk, Napoleon*) aanstormen (2 september 1798) met wagens en met ruiters en met vele schepen (*Turkse vloot bijgestaan door Engeland en Rusland*). Hij (*Turkije, de overwinnaar*) zal de landen binnentrekken, ze overspoelen en er doorheen trekken.

41 Hij (*Turkije*) zal het sieraadland (*Palestina*) binnentrekken, en vele landen (*niet in het origineel*) zullen struikelen. Maar deze zijn het die aan zijn hand zullen ontkomen: Edom, Moab en de voornaamsten van de zonen van Ammon (*landen ten oosten van Palestina, buiten de marsroute van Turkije naar Egypte*).

42 Hij (*Turkije*) zal zijn hand tegen de landen uitstrekken. Ook voor het land Egypte (*was in handen van Frankrijk*) is er geen ontkomen aan (*weer van Turkije*).

43 Hij (*Turkije*) zal heersen (*maakte Egypte schatplichtig*) over de verborgen schatten van goud en zilver en al de kostbaarheden van Egypte. De Libiërs en de Cusjieten (*onoverwonnen Arabieren*) zullen in zijn voetstappen treden (*zij zochten vriendschap met Turkije en werden ook schatplichtig gemaakt*).

44 Maar de geruchten (*van oorlog*) uit het oosten (*Perzië*) en uit het noorden (*Rusland*) zullen hem (*Turkije*) schrik aanjagen (*voorzegd door Adam Clarke in 1825!*). Daarom zal hij (*Turkije*) in grote grimmigheid (*“vochten als duivels”*) uittrekken (*Krim-oorlog van 1853-1856*) om velen weg te vagen en met de ban te slaan (*tegen ieders verwachting in lukte het Turkije om belangrijke overwinningen te behalen*).

===== grens tussen verleden en toekomst =====

45 En hij (*Turkije*) zal de tenten (*verplaatsbare woningen*) van zijn paleis (*regering*) tussen de zeeën (*Middellandse en Dode Zee*) opzetten, bij de berg van het heilig sieraad (*berg bij Jeruzalem*). Dan (*niet in tekst: en*) zal hij tot zijn einde komen (*bij de 6^e plaag van God, Openbaring 16:12*), en geen helper hebben (*Turkije wordt sinds 1840 in stand gehouden door de Europese machten, maar dan zal die steun wegvallen*).

Daniel 12:1

In die tijd *(de eerstvolgende gebeurtenis nadat Turkije Jeruzalem als regeringszetel inneemt)* zal Michaël *(Jezus)* opstaan *(Zijn koninkrijk in ontvangst nemen, wat betekent dat Zijn werk als Hogepriester ten einde is, en het lot van elke persoon vaststaat en er geen genade meer is),* de grote vorst *(niemand anders dan Jezus),* hij die uw volksgenoten bijstaat *(Jezus staat Zijn volgelingen bij).* Het zal een benauwde tijd zijn *(na de sluiting van de genadetijd komen de zeven laatste plagen van God over de goddelozen),* zoals er niet geweest is sinds er een volk is geweest tot op die tijd *(zulke oordelen zijn nog nooit over de wereld gekomen).* In die tijd zal uw volk ontkomen *(beschermd worden voor de plagen):* ieder die gevonden wordt, opgeschreven in het boek *(boek des levens).*

De belangrijkste conclusies zijn als volgt:

Uit alles wat geschreven is, zijn dit de belangrijkste conclusies:

- God heeft de geschiedenis van de wereldgebeurtenissen rondom het land Palestina reeds langs geleden voorgezgd.
- Hij heeft dit laten opschrijven, zodat iedereen kan inzien dat alles in Zijn hand is en dat wij mogen weten wat ons te wachten staat.
- De profetie in Daniël 10 en 11 zou pas in de tijd van het einde openbaar worden (19^e eeuw). Dit betekent dat deze geschiedenis voornamelijk bedoeld is voor de latere generaties van deze wereld.
- Alle onderdelen uit de profetie zijn nauwkeurig uitgekomen. Dit geeft voldoende vertrouwen voor het laatste deel van de profetie.
- De uitleg van dit visioen is al bijna 150 jaar bekend en betreft geen nieuwe en recente uitleg naar ‘de waan van de dag’.
- De koning van het noorden, in de verzen 40-45 van Daniël 11, is van toepassing op Turkije.
- De verzen uit Daniël 11 zijn tot en met vers 44 vervuld en alleen vers 45 ligt nog in de toekomst.
- De Bijbel beschrijft daarin dat Turkije zijn regeringszetel zal verplaatsen naar Jeruzalem.

- Aangezien Jeruzalem op dit moment niet in bezit is van Turkije, betekent dit dat Turkije eerst Jeruzalem moet veroveren, voordat hij zijn regeringszetel daarheen kan verplaatsen.
- Het verplaatsen van de regeringszetel van Turkije naar Jeruzalem zal de laatste zichtbare gebeurtenis zijn voordat de tijd van benauwdheid zal aanbreken, de genadetijd voorbij is en de zeven laatste plagen van God over de goddelozen zullen komen.
- Hier niet behandeld, maar wel belangrijk om te noemen, is dat de twee eerste weën uit Openbaring 9 (5^e en 6^e bazuin) van toepassing waren op het Ottomaanse Rijk.
- In Openbaring staat nog een derde wee genoemd, en het is niet meer dan logisch dat de derde en laatste wee ook verband houdt met het Ottomaanse Rijk / Turkije en dezelfde karakteristieken zal vertonen als die van de eerste en de tweede wee.
- De overeenkomsten van de eerste en de tweede wee, en daarmee hoogstwaarschijnlijk ook de derde wee, zijn als volgt:
  - Het betrof het Ottomaanse Rijk / Turkije / Kalifaat
  - Het betrof een strijd tussen Islamitische en christelijke naties
  - Door deze strijd werd de aandacht van Gods volk afgeleid, zodat de verspreiding van het evangelie kon doorgaan
  - Het betrof een straf van God voor een afvallig geworden ‘christelijke’ religie
- Jezus werkt, sinds Zijn hemelvaart, als Hogepriester in het hemels heiligdom om uw zonden uit te wissen, als u deze belijdt en nalaat, zodat u verzegeld kunt worden met Zijn Geest en de Wet van God in uw hart geschreven kan worden. Dan zult u het eeuwige leven ontvangen en als u de tijd van benauwdheid zal meemaken, zult u beschermd worden tegen de laatste zeven plagen.

Sinds de val van het Ottomaanse Rijk in 1840 is Turkije staande gehouden door de ondersteuning van de Europese grootmachten. Wanneer die steun wegvalt, zal Turkije zeker ten val komen. Maar waarom is Turkije nog niet gevallen en waarom houden de machten van Europa het zwakke Turkije al zo lang in stand?

Napoleon Bonaparte gaf eeuwen geleden al aan dat wanneer Turkije ten val zou komen, er een strijd los zou barsten om zijn grondgebied; een strijd tussen de Islamitische machten uit het oosten en de Europese machten uit het westen. Wie immers Constantinopel beheerst, beheerst de wereld, was zijn filosofie.

God heeft Zijn volk niet in het ongewisse gelaten over zulke belangrijke ontwikkelingen in het Midden-Oosten. Hij heeft vele eeuwen geleden een profetie laten opschrijven door de profeet Daniël. Het bijzondere van de laatste profetie uit het Bijbelboek Daniël, is dat het een letterlijke profetie betreft. Dat betekent dat er geen gebruik wordt gemaakt van symbolen en diepere betekenissen, maar dat de tekst letterlijk uitgelegd moet worden.

Aan het eind van de 19^e eeuw zijn er uitleggers van dit Bijbelgedeelte geweest, die de inzichten uit deze brochure breed hebben verkondigd. Maar in de loop van de tijd is deze uitleg ondergesneeuwd geraakt door vele verwarrende theorieën over de profetieën. Met deze korte brochure hopen we de lezer inzicht te geven in de uitleg, zoals die in de 19^e eeuw breed gedragen werd.

Als stichting zetten we ons er voor in om de originele boeken, met de onderbouwing van deze punten, opnieuw uit te geven. We wensen u voor nu Gods zegen bij de bestudering van deze korte uitgave.

Voor meer Bijbelstudies, religieuze boeken of interessante video's, relevant voor vandaag, zie www.kiesvandaag.nl

Stichting Kies Vandaag zet zich in om mensen te vertellen over het bestaan van een liefdevolle God, die bewogen is met mensen en klaarstaat om hen te helpen. Dit doen wij onder andere door de verspreiding van unieke boeken en folders.